

החברותא

בס"ד ערש"ק פר' שופטים ד' אלול תשס"ח

החברותא בטאנן פנימי לחברים גליון מס 338

פצוצים יקרים

שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך (פ"ז, י"ח) מנה תמנה עליך שופטים כאלה אשר יתנו לך את ה' אלקיך - כלומר שיחידו את האלקות בקרבך.

צדק צדק תרדוף (פ"ז, כ) רדוף תרדוף אחר הצדק בצדק, האמצעים שבהם תבקש להשיג מטה צודקת יהיו גם הם צודקים, שלא ככלל הידוע של הגוים שהמטה מקדשת את האמצעים. (הרה"ק מפשיסחא)

נביא מקרבך מאחריך וגו' (י"ח, ט"ז) מאחריך פירוש מתוך האחוה של כללות בני ישראל וזכין לנביאים וכן כתוב תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב (ל"ג, ד) יתכן לפרש כמו שהתורה היא מורשה לכלל ישראל כמו כן משה רבנו עצמו הוא ירושה לקהלת יעקב. וז"ש מאחריך כמוני יקום לך כו'. (שפת אמת)

ולא יראה בך ערות דבר (כ"ג, ט"ז) חז"ל פירשו לא יראה לך (בחמץ) בטל בלבך כו'. וכן יש לומר כשלא יראה בך בעצמך שלא יהיה חשוב בעיני האדם וכשנמאס בעיניו נתבטל כנ"ל. (שפת אמת)

ולא תקים לך מצבה (פ"ז, כ"ב) אל תעשה את ה"לך", היינו את הנאות העוה"ז בתור מצבה - דבר יציב וקיים לתמיד - אלא בתור הכניסה לעולם הבא.

כי יפלא ממך דבר למשפט וגו' (י"ז, ה) אם לפלא בעיניך משפט ה' והיסורים האכזריים הבאים על ישראל בין דם לדם ותשאל למה דם ישראל הפקר, בין נגע לנגע למה באים פנעים ונגעים חרשים, הסיבה היא דברי ריבות בשעריך - בגלל המריבות והמדרנים אשר בערי ועיירות ישראל שנאת חנים זו, ומריבות הרדיות אלה הן הן הגורמות לסבלותינו ופגענו הרבים.

לבלתי רום לבבו מאחיו (י"ז, ב) 'בלתי' ראשי תבות למה י' תעמוד ברחוק, כאלו קיימת שאלה למה ה' מתרחק מאתנו, והתשובה רום לבבו מאחיו שהאדם הוא בעל גאווה, וכל אדם שיש לו גסות הרוח אמר הקב"ה אין אני והוא יכולים לדור במקום אחד.

ואתה לא כן נתן לך ה' אלקיך (י"ח, י"ד) כשמקיימין מצוה צריכים לדעת תמיד שעדיין אין המצוה עשויה לגמרי כדבעי וצריכים תמיד להטיב בהידור המצוה, וזהו לא כן נתן לך ה' אלקיך, הקב"ה חננך במדה זו שתדע תמיד שעדיין לא כן רצה ממך השי"ת אלא יותר...

לא תירא מהם כי ה' אלקיך עמך (כ', א) בספרי יראה ומוסר מצינו שאם נפל פחד על אדם מפני פלוני יתבונן בדעתו ויאמר לנפשו מי בעצם נתן לפלוני להזיק ולהרע - הלא רק השם יתברך אם כן מוטב כי אתיירא מפני השי"ת ישירות, זהו שאמר הכתוב לא תירא מהם - כי עליך לזכור כי ה' אלקיך עמך - ומוטב איפוא להתיירא רק מפני השי"ת אשר נתן כח וגבורה בסוס ורכב.

ושבית שביו (כ"א, י) הכוונה לשבות רצונות וחשק מדבר רשות שנמכעו והם בשביה אצלו וע"י תשובה מאהבה חוזר אל יחוד ה' שנקרא ה' אלקיך ואז חוזר האדם לעבוד בהם את השי"ת. (ספר הזכות)

זכור את אשר עשה לך עמלק (כ"ה, י"ז) לשון יחיד ולמה לא נאמר לכם, ונראה דעמלק לא היה יכול לנצח אלא את היחיד והבודד שהיה ביחידות בפני עצמו, אז הענן פולמו ובא לידי עמלק אבל אלה שהיו ביחד בתוך הענן לא נפלו בידי עמלק.

אלול! בתהלים (ק) הוא עשנו ולא אנחנו: הכתוב ו'לא' הקרי ו'לו' אותיות 'אלול'. מתחילה ולא אנחנו אין אנו חשובים כלום אך ע"י התעוררות תשובה ודבקות בורא נהיה ולו אנחנו לו ולחלקו.

(אמרות משה מהרה"ק מקוברין)

תמים תהיה עם ה' אלקיך (י"ח, י"ג) כלומר כשאתה על זו הבחינה בחינת השלמות שיש לך אמונה בבורא ב"ה, שבודאי ימלא לך חסרונך או תבין שבודאי עם ה' אלקיך - ה' עמך.

(קדושת לוי)

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

338
1

שיחת הרא"ש זיע"א פרי' כי תשא תש"ן ה'אלא ל'נפולס' ע"א.

השלימות של השבת, ואז הוא מגיע למדריגה הגבוהה ביותר - זעיר אנפין, ונחנו מה, וחטאתי נגדי תמיד. וכמו שהשבת היא חקל תפוחין קדישין, עתיקא קדישא, וזעיר אנפין, כמו כן הוא הצדיק - שהוא בחינת שבת - אנוכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם, כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד, שזה נקרא זעיר אנפין.

נמצא שהאדם לא יכול להגיע לשום דבר עד שהוא לא נהיה בחינת שבת. שבתחילה הוא "חקל תפוחין קדישין", ואח"כ "עתיקא קדישא" שהוא מוכרח להגיע לרבש"ע, ואח"כ הוא בכלל כלום, "אנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם", "כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד". וכשהאדם מגיע לזה - זה נקרא "זעיר אנפין".

ורק על ידי עבודה אדם יוכל האדם להשיג את בחינת השבת. באם לא הוא לא מבין אפילו מה שהוא אומר. כי בכדי שהאדם יגיע למציאות השלימות של הקדושה, שזהו ענין השבת - "אתקינו סעודתא דמהימנותא שלימתא", דהיינו שלימות הסעודה, שזהו בחינת משיח, הוא לא יכול להגיע עד שישגי בשלימות את בחינת "זעיר אנפין" שלו, ואז הוא משיג בשלימות את בחינת "חקל תפוחין קדישין" ו"עתיקא קדישא". קודם הוא רק מאמין, הוא רק מדבר על כך, והוא צריך לעבוד להשיג את בחינת שבת, שזה בחינת שלימות הצדיק. אנו צריכים לבקש מהרבש"ע שנוכל להשיג את בחינת "זעיר אנפין" שלנו בכדי שנוכל לזכות להשיג את שלימות השבת.

יש אדם שהגיע למדריגה שאינו מציאות, הוא לא חי מכח עצמו רק מכח הרחמים. אדם כזה אינו חי תחת שינוי הזמן, היות שכלפי הרחמים לא שייך זמן. אבל צריך זכיה להגיע לדרגה זו, ועל ידי עבודה יגיע לכך.

ומה הדרך להגיע לדרגה זו? ע"י שבת.

בשבת יש ג' מדריגות. בתחילה, בליל שבת, הוא בחינת "חקל תפוחין קדישין", אח"כ בשבת בבוקר הוא בחינת "עתיקא קדישא", ובסיום השבת בעת רעוא דרעוין הוא בחינת "זעיר אנפין". ג' בחינת אלו הם שלבים בסדר העבודה של האדם. בתחילה מדמה האדם שהוא שלימות הקדושה - "חקל תפוחין קדישין". אחרי זה הוא כבר צריך להגיע לרבש"ע, והוא צריך להגיע ל"עתיקא קדישא". וכאשר השבת נשלמת היא מסתיימת בבחינת "זעיר אנפין", דהיינו שהאדם מגיע למיעוט שבמיעוט - ונחנו מה, כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד.

והיינו כי שבת היא בחינת צדיק כמו שמצינו אצל דוד המלך ע"ה שכאשר היה במדריגה הגבוהה ביותר אמר "בחנני ה' ונסני צרפה כליותי וליב", שאז הוא היה בעיני עצמו ("באזיד") שלימות הקדושה "חקל תפוחין קדישין". כי מה זה "בחנני ה' ונסני" - "חקל תפוחין קדישין". וכשהוא היה במיעוט הכי גדול - כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד - אז הגיע למדריגה הגבוהה ביותר שלו. ולכן שבת היא בחינת צדיק. כי השבת היא "זעיר אנפין", שלבחינה זו מגיעים בסוף השבת והוא

המציאות שלו הוא משיג את מציאות בורא כל העולמים, ואז כאשר הוא בעצמו בבחינת "חי וקיים" אזי הוא בבחינת "אודיע אמונתך בפיי", שעם המציאות שלו הוא מראה ומודיע שהרבש"ח חי וקיים. וכאשר הצדיק מבוטל לגמרי בבחינת "זעיר אנפין", ודבוק כולו ברבש"ע בשלימות הדביקות בבחינת "רעוא דרעוין", שהרצון שלו הוא הרצון של הרבש"ע, אז הוא יכול להגיע לשלימות הזו שהוא בעצמו בחינת "חי וקיים".

ולכן דוד המלך נקרא "חי וקיים", כי הוא השיג את השלימות הזו של השבת, את בחינת "זעיר אנפין", והיה דבוק ברבש"ע, וממילא היה בחינת "חי וקיים". אך כל עוד שדוד המלך לא ירד בזעיר אנפין לא יכל להגיע לכזו שלימות, "בבוא אליו נתן הנביא כאשר בא אל בת שבע", מזה הוא הגיע לכזה מיעוט שהוא כבר לא היה כלום, ואז הוא נשאר "חי וקיים". כי בשר ודם אינו יכול להשיג את בחינת חי וקיים של הרבש"ע רק מן ה"חי וקיים" שלו, ואיך הגיע לחי וקיים שלו, מתוך שהגיע למיעוט שבמיעוט שהוא כבר לא קיים, ובכל זאת הרי הוא חי וקיים, מזה הוא משיג שיש חי וקיים. והיה מוכרח להודיע ולפרסם - "אודיע אמונתך בפיי" - שיש חי וקיים. ולכן הוא נקרא חי וקיים - "דוד מלך ישראל חי וקיים". שממנו נודע שהרבש"ע חי וקיים.

וכל אחד צריך להשיג את העבודה הזו, את הביטול הזה, זה לא הולך ככה בלי זה. מאז בריאת העולם כך היא הדרך. אפילו הגדולים שבגדולים לא השיגו אלא בדרך זו. מי הם היו דור המדבר - הם היו בבחינת משה, והיו אחד

ולכן סיום השבת נקרא "רעוא דרעוין". היות שהצדיק אמת שהגיע לבחינת "זעיר אנפין" הוא שלימות עתיקא קדישא. כי מהו "רעוא דרעוין" - שלימות עתיקא קדישא, כי מתוך שהשיג את ה"זעיר אנפין" שלו השיג את כל בחינת השבת, ואז הוא כבר לא מציאות, הוא בטל לגמרי וכולו דבוק בה', הרבש"ע הוא המציאות שלו, ולא שייך להיות דבוק בהקב"ה אם לא שהגיע קודם לדרגה של "כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד". והיינו שכאשר הוא מגיע לתכלית השלימות - כי בו שבת וינפש, והגיע לכזו שלימות שמשיג את הזעיר אנפין של עצמו, ואז הוא משיג את השבת, ומשיג את בחינת זעיר אנפין, והוא דבוק ברבש"ע בכזו דביקות שזה הוא "רעוא דרעוין", כלומר רצון דרצון של הבורא, שהרצון של הצדיק אמת הוא הרצון של הבורא - מה אני בורא אף אתה בורא. ולא יכול להיות הרצון של הבורא כל עוד שהרצון של הצדיק אינו רצון של הבורא. ולכן שלימות השבת נקרא "רעוא דרעוין" - רצון דרצון, הרצון שלו הוא הרצון של הבורא. ומתי יוכל להשיג בחינה זו, אחרי שהגיע לבחינת "זעיר אנפין", ונחנו מה, ואנכי תולעת. וכאשר הצדיק מגיע לשלימות הדביקות בבחינת "רעוא דרעוין", מזה יגיע לבחינת "חי וקיים", ואז הוא יכול לפרסם את בחינת "חי וקיים" של הרבש"ע.

הרבש"ע הוא הרי חי וקיים, אך מי יודע, רק זה שמשיג בחינה זו. כי מי יודע שיש דבר כזה "חי וקיים", רק מדברים על כך. אבל בכדי להיות במציאות של "חי וקיים" האדם צריך להיות בכזו בחינה כמו שהרבש"ע הוא חי וקיים, ועם

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

338
T

המשך מעמ' קודש

ונעלם מעיני כל "כי לא יראני האדם וחי" - אם לא היו נופלים כזו נפילה לכזה ביטול, לא היו יכולים להשיג כל כך גבוה. לכן היו מוכרחים לרדת בעגל עד למטה למטה, ואז יכלו להשיג את בחינת "אחד". כך שבעצם חטא העגל היה טובה עבורם, שהביאם לידי מעלה גדולה.

עם משה, ודוקא הם ירדו כל כך, מן המדריגה הגדולה ביותר נפלו לכוז דיוטא לעשות עגל, ואמרו כי זה האיש משה לא ידענו מה היה לו. כל זה מפני שכך היה צריך להיות בכדי שהרבש"ע ישאר "אחד". כי באם הם לא היו נופלים בענין הזה שממנו הגיע לשלימות הביטול - שזה הוא בחינת "אחד" שהוא טמיר

שהשמחה במעונם

הר"ר מרדכי ליברמן ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר אורי צמרת ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר יצחק ליברמן ומשפ' להולדת הבן
הר"ר צבי הולד ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר אלכסנדר הולד ומשפ' להולדת הבת
הר"ר מנחם יהושע רובינפלד ומשפ' להולדת הנין
הר"ר יונה מילר ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר מרדכי גולדברג ומשפ' להולדת הנכד ולהולדת הנכדה
הר"ר משה שמואל בנימין האפמאן ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר יהודה האפמאן ומשפ' להולדת הבן
הר"ר יעקב קרליץ ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר יחיאל פרוש ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר ישראל מאיר קרליץ ומשפ' להולדת הבת
הר"ר משולם מורגנשטרן ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר יוסי מורגנשטרן ומשפ' להולדת הבן

לעילוי נשמות

יוסף בן יעקב רב הלוי פלרמן ז"ל נלב"ע י"ג אלול
ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע